

stillede Fordringer i nogen som helst Henseende. Jeg vil tilbagekalde i de ærede Medlemmers Erindring, som vare her i Tinget den Gang, at Forholdet var, at Regeringen ganske vist havde stillet Forslag om en Bevilling til at omdanne Banegaarden, men det blev oplyst for Landstinget og særlig for Finansudvalget i dette Ting, at man i Aalborg Byraad med næsten alle Stemmer — jeg tror 18 — imod 2 var imod en saadan Omdannelse, og man henvendte sig til Landstinget med Anmodning om, at denne Sag maatte blive tagen under nøje Overvejelse. Dette fandt man at skyldte et Byraad, som med overvejende Flertal, næsten med Enstemmighed, havde stillet sig paa den Maade, og den Udtalelse, der fra Landstingets Finansudvalg findes om denne Sag, gaar aldeles ikke i den Retning, som Ministeren nævnte, men lød saaledes: „Udvalgets Flertal er, saaledes som Sagen foreligger, ikke i Stand til at danne sig nogen selvstændig Mening om, hvorvidt det af Hensyn til mulige Besparelser er rigtigt at flytte Postkontoret som af Ministeren foreslaaet. Men da Byraadet med saa stor Styrke har udtalt sig imod Flytningen, finder Flertallet, at der er Anledning til at underkaste Sagen en grundig Overvejelse, forinden Bestemmelse tages, saa meget mere, som Byraadets Afsendinge ytrede, at Raadet hellere ser Sagens Afgørelse udsat end den foreslaaede Ordning vedtagen“.

Derpaa foreslog man, at denne Post skulde gaa ud. Der er ikke Spor af Tale om Sparsommelighed eller ikke Sparsommelighed eller at „falde over“ Ministeriet eller noget som helst, men man vilde ganske simpelt imødekomme et naturligt Ønske om, at man overfor en Sag, der kom ind i yderste Øjeblik — det var naturligvis ogsaa Tilfældet den Gang, formodentlig var det i Marts eller i Februar, at Forslaget blev stillet —, sagde: Lad os nu ikke straks afgøre dette, naar Byraadet er saa stærkt imod det, men lad denne Sag blive tagen under Overvejelse. Det var det, der skete, og ikke andet.

Et andet Punkt ønsker jeg ogsaa at berigtige, thi det er jo dog vigtigt, at man ikke har forkerte Forestillinger om den Fremgangsmaade, der benyttes ved Loves Udarbejdelse.

I den Henseende skal jeg gøre opmærksom paa, at det ærede 1ste Medlem for 7ende Kreds (Madsen-Mygdal) udtalte, at det var en almindelig benyttet Fremgangsmaade, naar Ministeriet lægger Overslaget, at man saa med Hensyn til Indtægterne lægger Gennemsnittet af de sid-

ste 5 Aar til Grund. Det ærede Medlem siger: „Jeg skulde tro, at det er de allerfleste Medlemmer af det høje Ting bekendt, at en væsentlig Grund til, at dette sker, er den, at vi beregne vore Statsindtægter efter et aarligt Gennemsnit af de sidste 3 eller 5 Aars Indtægt“. Og han føjer til: „Det er en Fremgangsmaade, vi pleje at bruge og have brugt, saa længe jeg har siddet i Rigsdagen“. Jeg maa tilstaa, at straks, da jeg hørte det, var jeg meget forundret, thi jeg troede unægtelig, at det ærede Medlem læste Folketingstidenden og lagde Mærke til, hvad Finansministeren havde udtalt om den Sag i Folketinget. Jeg havde naturligvis gjort det, idet jeg som Ordfører — som formentlig Ordfører, den Gang kunde jeg jo ikke vide det — nødvendigvis maatte sætte mig ind i et saadant Spørgsmaal, maatte vide Besked dermed. Det ærede Medlem, som optræder som Ordfører for Mindretallet, og som ellers altid optræder som den, der skal forklare os alle sammen det rigtige, han har aldeles ikke sat sig ind i den Sag, han har talt om, thi det, som han siger, er saa bundforkert, som noget kan være. Ministeren havde allerede i Folketinget sagt: Det gøre vi slet ikke, den Fremgangsmaade bruge vi aldeles ikke mere, der har været Tider, hvor man brugte den, men det have vi ganske forladt. Det af det ærede Medlem omtalte, findes aldeles ikke her i Ministerens Udtalelser. I Folketingstidenden Spalte 30 for i Aar siger han netop, at i tidligere Tider lagde man Gennemsnittet af en længere Aarrække til Grund, men det havde man mere og mere forladt, og nu vare vi gaaede over til „i Stedet for at holde os til Gennemsnittet af f. Eks. 5 Aar at lægge det, som det sidste Aar har bragt ind, til Grund for det kommende Aars Finanslov. Saaledes have vi gjort i en Række af Aar for Toldindtægternes Vedkommende“. Jeg ved ikke, hvor det ærede Medlem har sin finansielle Lærdom fra. Jeg mener, at det kan ikke være fra den faktisk bestaaende Tilstand eller fra de Oplysninger, som foreligge fra Ministerens Side. Her i dette Ting udtalte Ministeren ganske det samme, forklarede det nærmere, at saaledes udarbejder man nu Finanslove med Hensyn til Indtægterne, man gaar ikke tilbage til at tage et 5-aarigt Gennemsnit, men man søger tværtimod at holde sig til det nærmeste, endogsaa de sidst forløbne 12 Maaneder, og paa Basis af dem danner man sig en Mening om, hvad man kan optage paa Overslaget.

Jeg har kun villet gøre disse Bemærk-